
PARAY ADRIENN

Drága barátnőm Ági!



Paray Adrienn és Dr. Gyárfás Ágnes

A veled kapcsolatos gondolataimat nehéz szavakban kifejezni, mert az érzelmek kifejezésére bármennyire is csodálatos és gazdag a magyar nyelv a többi nyelvhez képest, mégsem tudom tökéletesen árnyalni. Sok-sok kedves és szép emlék fűzött hozzád és fűz ma is a szellemedhez. Próbálom ezeket feleleveníteni és szavakba önteni.

Mikor hallottam rólad először? Még középiskolás koromban, amikor édesanyám nővérével, keresztanyámmal együtt dolgoztatok a kórházban. Ő nyugdíjba ment 1962-ben. Azután hosszabb ideig nem volt semmi találkozási pont, mindkettőnk élete ment a maga külön útján.

1989-ben megalapítottad a Bölcsész Egyesületet Miskolcon a még virágkorát élő nagy ipari városban. Sokat lehetett hallani akkoriban erről a bátor vállalkozásodról, amit figyelemmel kísértem, de személyesen nem találkoztunk. Az 1990-ben megindítottad a bölcsészképzést és a kezdeti sikerek is azt jelezték, hogy a régióban

erős társadalmi igény mutatkozik erre a képzésre. Az Bölcsész Egyesület igen sok kiváló, országos hírű tudóst nyert meg a miskolci oktatás ügyének, s a nagy létszámú hallgatóság visszaigazolta a szervezők optimizmusát. Gigantikus munkát végeztél és sok segítőd akadt. 1992-ben a Miskolci Egyetemen létrehozták a bölcsészkart. A gyors és minél több hallgató szerzés érdekében, miniszteri engedéllyel a hallgatók zömét átcsoportosították az újonnan létrejött állami intézménybe a bölcsészkar szakjaira. A volt MBE hallgatókat másod-, harmadévre vették fel, vagyis beszámították a MBE-en befejezett éveiket. Ez a nagy törés volt, hiszen eddigi munkádat, munkátokat, majdnem teljesen porig rombolta. Mégse tudta elvenni a kedved a magyarság tudomány ébren tartásától, újult erővel kezdte a munka folytatásának a nehéz körülmények ellenére is. A MBE vezetősége úgy ítélte, hogy a Miskolci Egyetemen nem valósult meg a „magyarságközpontú szemlélet” épp ezért az MBE működését és a képzést továbbra is folytattátok. Ennyit tudtam akkor a történetedről. Teltek az évek és egy volt tanítványod riportját véletlenül sikerült meghallgatni a Kossuth rádióban, aki méltatta a Miskolci Bölcsész Egyesületet és köszönetet mondott azért, hogy a kínai nyelvet megtanulhatta nálatok, ami további életét nagyban meghatározta (ha jól emlékszem a pekingi kereskedelmi kirendeltségen dolgozott). Hangsúlyozta, hogy sehol az országban nem volt akkoriban kínai nyelvtanulási lehetőség, csak a Miskolci Bölcsész Egyesületben. Szívmelengető riport volt. Milyen az élet... 2004 nyarán a velem szemben lévő házba új lakó költözött. Először csak az tűnt fel, hogy egy törekeny alkatú, mindig elegáns hölgyet látok kilépni a kapun. Később megtudtam, hogy szembe szomszédom a Miskolci Bölcsész Egyesület alapítója és elnöke, te lettél Ági. Személyes kapcsolatunk kezdetét jelentette ez a találkozás. Rövid ismeretség után meg is hívtál egy Őskutatási Fórumra. Érdekes új világ tárult fel előttem

általad, ami eddig ismeretlen volt számomra, ezért nagyon hálás vagyok neked.

A varázslat elkezdődött. Elvittél tudományos konferenciákra és tanulmányi kirándulásokra. Csodás kis ékszerdobozokat láttam a felvidéki kis templomok meglátogatásakor, amikről eddig azt se tudtam, hogy léteznek. Sok kérdésem volt az új ismeretek kapcsán és te örömmel és a tudós szerénységével válaszoltál mindenre. Az igazi tudósok mindig szerények, mert tudják, hogy bármekkora a tudásuk még sok mindent nem tudnak. Olvastam könyveidet és csak csodálgattam, milyen összefüggésekre mutatsz rá, ami végül is logikus csak éppen eddig senkinek nem jutott eszébe.

Nagyon sokat beszélgettünk. Bármilyen kérdésem akadt csak felhívtalak, hogy átmehetek-e. Soha nem utasítottál vissza és mindig örömmel fogadtál. Fantasztikus tudásod volt, nekem pedig nagyon jó volt, hogy hozzád fordulhatok a történelem a művészet vagy bármi más terén felmerült kérdéseimmel. Nemcsak a beszélgetéseink tartalmát szerettem, hanem a szép tiszta fogalmazást és stílust, ahogy azt elmondtad.

Különösen emlékezetes számomra Szent Katalin nyomában tett kalandos Rodoszi kirándulásunk. Hálás köszönet érte. Hazafelé az Athéni repülőtéren sokat kellett várakozni az átszállásra, csoportos beszélgetés közben szóba került az őskori vasgyártás. Kitaláltad, hogy tartsak előadást a vasgyártásról. Így kezdődött az én tanári karrierem a Miskolci Bölcsész Egyesületben, köszönet és hála neked érte. Olyan oktatási rendet hoztál létre, ami a magyarság közös gondolatának eredménye, magyarság központú és keresztény erkölcsű. Számomra ez egy csodálatos lehetőség volt és teljesen más szellemű, mint amit eddig megtapasztalhattam az általános iskolától a műszaki egyetemig sok éves tanulmányaim alatt, és több mint 4 évtizedes középiskolai tanári pályám alatt. Nagy műveltség és mély hit jellemezte tevékenységedet. Ez egy olyan pluszt adott a környezetnek és nekem is, mely magával ragadott. Nemcsak ahhoz értettél, hogy felfedezd az emberekben lévő lehetőséget, hanem ahhoz is, hogy kihozd belőlük a maximumot. Egyszer azt mondtad nekem az egyik magyarságtudományi napon „hiánypótlók az előadásaim”. Ez szárnyakat adott a további

munkámhoz. Valójában a MBE- ben töltött idő és magyarsággal foglalkozó előadásokra való felkészülés az én életemben jelentett „hiánypótlást”, hiszen olyan témákkal foglalkozhattam, amivel eddig nem foglalkoztam, viszont nagyon érdekelt. Hálásan köszönöm a lehetőséget, a dicséretet és azt a szemléletmódot, amit megismerhettem általad. Mindig korodat meghazudtoló lendülettel végeztél a munkád a MBE-ben és a magánéletedbe. Aztán váratlanul 2019 végén testi erőd csökkenni kezdett, fantasztikus szellemi erőd töretlen maradt. Hol jobban, hol kevésbé jobban voltál fizikailag, de a munkát folytattad. Először a házi orvoshoz, majd a kórházba kísértelek, mert állapotod nem javult. 2020. februárba megjött leányod Sabina és gondoskodásának köszönhetően állapotod sokat javult. Ketten fejeztétek be utolsó könyvedet mely Szent Katalin életéről szólt. Ebben a szép könyvben az én rodoszi képeim is helyet kaptak. Az utolsó Karácsonyodon még a konyhában is tevékenykedtél. Együtt köszöntöttük az újévet is. 2021-ben részt vettél magyarságtudományi napokon és záró vizsgákon. Ezt hatalmas lelkierődnek köszönhetően tetted, mert fizikai erőd egyre fogyott. Nem panaszkodtál. Türelemmel viselted a fájdalmakat. 2021. augusztus 20-án már ágyhoz kötött a betegség és nem tudtad személyesen átvenni a köztársasági elnöktől az életműved elismerését jelentő állami elismerést, a lovagkeresztet. Melyet szeptember 2-án egy bensőséges házi ünnepség keretén belül adott át neked Miskolc város polgármestere. Körül vettek, családtagjaid, munkatársaid, volt tanítványaid és tisztelőid. Népes kis csapat voltunk. Két nap múlva délután úgy éreztem, hogy át kell mennem hozzátok. Még pár szót váltottunk, de már nagyon gyenge volt a hangod. Ott voltam gyermekeiddel, amikor eltávoztál ebből a világból és átköltöztél az égi hazába. Végezetül csak annyit szeretnék írni neked drága Ágnes, hogy a magot elvetted, igyekszünk a te szellemedben végezni a munkánkat, magyarság központú és keresztény szellemben.

Miskolc, 2021. november 11.

Hálás köszönettel:

Adrienn